

23 juni 2024
(12de zondag van het jaar)

Francis Akkara o.p.

Wie is Hij toch, dat zelfs wind en water Hem gehoorzamen?

Stelt u zich eens voor, beste broeders en zusters, een vuurtoren die hoog en vastberaden op een ruwe kustlijn staat, met een straal die door de donkerste nacht snijdt en schepen veilig naar de kust leidt. Dit beeld van standvastige leiding te midden van onrust weerspiegelt prachtig de essentie van de lezingen van vandaag, die Gods opperste macht en liefdevolle aanwezigheid laten zien, vooral in onze meest tumultueuze tijden. Van het verhaal van Job tot het evangelie van Marcus zien we een gemeenschappelijk thema van Gods controle over de chaos en Zijn oproep aan ons om te vertrouwen op Zijn oneindige liefde.

Onze reis begint met Jezus en zijn discipelen die aan boord gaan van een reis over het Meer van Galilea. Hun harten zijn vervuld van hoop en verwachting, net als dat van ons wanneer we aan een nieuwe reis beginnen. Maar zoals zo vaak in het leven steekt er onverwacht een hevige storm op, waardoor hun hoopvolle reis verandert in een aangrijpende crisis. Het meer van Galilea, vaak kalm, symboliseert nu de onvoorspelbare en beangstigende momenten die ons geloof en onze veerkracht op de proef stellen.

In de Bijbelse literatuur is de zee vaak een symbool van chaos en gevaar. Dit wordt levendig uitgebeeld in het boek Job, waar God Job herinnert aan Zijn macht over de zee door te zeggen: "Waar was je toen de zee haar poorten beukte, onstuimig los wilde breken uit de moederschoot; toen Ik haar kleepte in wolken en hulde in windels van wolkenlierten". Deze beeldspraak stelt ons gerust dat zelfs de meest chaotische elementen van de schepping onder Gods controle staan. De stormachtige zee is geen vernietigende kracht, maar een plaats waar Gods macht en liefde worden getoond.

In het evangelie zien we dat Jezus te midden van de razende storm op een kussen ligt te slapen. Dit onbelangrijke detail is van grote betekenis. Jezus' kalmte in de storm is een voorbeeld van Zijn goddelijke kalmte en autoriteit over de hele schepping. De leerlingen, in een staat van paniek, maken Hem wakker met een wanhopige smeekbede: "Meester, raakt het U niet dat wij vergaan?" Hun schreeuw weerspiegelt onze eigen angsten en twijfels in de stormen van het leven.

Het antwoord van Jezus is krachtig: "Stil! Wees stil!" Onmiddellijk gaat de storm liggen, wat Zijn gezag aantoont. Dan vraagt Hij Zijn discipelen: "Waarom zijn jullie zo bang? Hebben jullie nog geen geloof?" Dit moment daagt ons uit om na te denken over ons eigen geloof. Vertrouwen we op Jezus' aanwezigheid en macht, zelfs als Hij afstandelijk of onbereikbaar lijkt?

Deze passage uit het Evangelie van Marcus moedigt ons aan om in de stormen van het leven op Jezus te vertrouwen. Het stelt ons gerust dat Jezus altijd aanwezig is, zelfs als Hij lijkt te "slapen". De storm kan om ons heen woeden, maar de kracht van Jezus is groter dan alle chaos waar we mee te maken hebben. Zoals de psalm verkondigt: "Hij deed de storm verstommen tot een zachte bries en de golven van de zee werden tot bedaren gebracht." In onze nood kunnen we uitroepen tot de Heer, in het vertrouwen dat Hij ons hoort en ons zal redden.

Paulus' woorden aan de Korintiërs verdiepen deze boodschap. Hij spreekt over de transformerende kracht van de liefde van Christus en spoort ons aan om niet langer voor onszelf te leven, maar voor Hem die stierf en werd opgewekt omwille van ons. "Wie in Christus is, is een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen." Deze nieuwe

schepping betekent een leven dat gekenmerkt wordt door vertrouwen in Gods constante aanwezigheid en leiding, zoals een schip in de donkerste nacht vertrouwt op de lichtstraal van de vuurtoren.

Soms kan een beetje geloof ons helpen om met onze angst om te gaan. Menselijke angst en bezorgdheid zijn natuurlijke reacties op onzekerheid en gevaar. Maar Jezus' kalmerende aanwezigheid biedt ons een manier om door deze emoties te navigeren. Door ons vertrouwen op Hem te stellen, vinden we rust in de storm. De angst van de discipelen verandert in ontzag als ze getuige zijn van Jezus' gezag, wat leidt tot de vraag: "Wie is Hij, die zelfs de wind en de zee gehoorzaamt?" Dit ontzag is een uitnodiging om ons begrip van wie Jezus is te verdiepen en te groeien in ons geloof.

De lezingen van vandaag roepen ons op om in de stormen van het leven op Jezus te vertrouwen. Ze herinneren ons aan Gods soevereiniteit over de schepping en Zijn oneindige liefde voor ons. Of we nu geconfronteerd worden met fysieke stormen, emotionele onrust of geestelijke crises, we zijn verzekerd van Gods aanwezigheid en kracht. Zoals de vuurtoren schepen door stormachtige zeeën leidt, is Jezus ons constante lichtbaken, dat orde brengt in chaos en ons leidt naar nieuw leven in Hem.

Mogen we bij het nadenken over deze boodschap vrede vinden in de zekerheid dat Jezus in onze boot is en ons door elke storm leidt. Laten we de Heer danken, want zijn liefde is eeuwig. Amen.